

עין חרות

14.1.2011

ט' שבט תשע"א

יום שישי

יומן פנימי 10

(1879)

וְכִי תָבוֹאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶם כָּל עֵץ מֵאֲכַל

(ויקרא, י"ט, כג).

עֵץ נִטְעַתִּי

בְּחַג הָאֵילָן

בְּגִנֵּי הַקָּטָן

וּלְאֲדַמַּת גִּנֵּי

אֲמַרְתִּי כֹּךְ:

"אֲנִי וְאַתָּה"

קְשׁוּרִים לְעַד

בְּנִטְעַת הָרֶדֶךְ

יִגְדֵּל וַיִּצְמַח!"

זאב

התשע"א – שנת התשעים

עמדו ימי אביב מופלאים, שקויים זוהר ופז. מסביב, לכל מלוא העין הוריקה הקמה העבותה [...] ההרים שמסביב חשופים וחרוכים בשרב הקיץ עטו מרבד דשא רך ועתרת פרחים ססגוניים. [...] עתה הגיע הזמן לבצע עבודת הנטיעה הגדולה. טוביה לא חס אף על חלושים ומחלימים מהצטננות וקדחת והזעיק את רוב האנשים לעבודה זו. שלא כזריעה הנעשית במכונות ובבהמות ומעסיקה רק את הפלחים, הנטיעה כולה עבודת ידיים וצריך לרכז בה עובדים הרבה. חוץ מהמטבח שאף בו צומצם עתה מספר עובדיו הרגיל, היו כל מוסדות השירות סגורים.

מזריחה עד שקיעה עמלו האנשים בנטיעה הגדולה. הרוח החיה הוא עתה אריה. טוביה בקיאותו בעיקר בפלחה, אך אשר למטעים- אין שני כאן לאריה. אריה מתרוצץ בין העובדים, נותן הוראות ומדריך כיצד להעביר את השתילים מהמשתלה אל מקום הנטיעה, שלא יתפוררו גושי האדמה העוטים את שורשיהם הדקים, איך לנטוע ואיך להדק את השתילים באדמה החפורה. [...] גם לוין בין הנוטעים. מי ידמה ומי ישווה לו עתה – יום עבודה שלם עובד הוא עתה ולא מחציתו כרגיל. הפסקה זמנית חלה בשיעוריו ואף הנהלת החשבונות נדחתה עד לאחר סיום הנטיעה. (שלמה ריכנשטיין, ראשית).

שנים רבות הפרדס הוא ענף מרכזי ויציב במשק החקלאי, חלק בלתי נפרד מנוף העמק, אך לא כך החל את דרכו. מומחים למיניהם העמידו סימני שאלה גדולים על מקומו והתנגדו לניסיונות לנטיעתו באדמת העמק. וכך מספר שלמה לביא בספרו, מגילתי בעין חרוד.

אשר לנטיעת הפרדס הראשון - יש להוסיף שנטיעתו לא עלתה לנו בקלות כלל וכלל, אלא תוך היאבקות כבדה עם מחלקת ההתיישבות ועם ועדות מומחים, שזו שלחה, ולבסוף הזדקקנו גם לקצת עֶרְמָה כדי לנטוע את שלושים הדונמים הראשונים.

והמעשה שהיה כך היה: רושם מגילה זו [כך קורא לעצמו לביא] כבעל ניסיון של שנים רבות בגידול פרי הדר גם באדמות כבדות, מצא שהמדרונים הדרומיים מאדמותינו מתאימים מאד לנטיעת עצים אלה. דרשנו על כן מאת המחלקה כי תאשר לנו נטיעה על שטח של שלושים דונם לניסיון. זו ענתה כי לא תאשר נטיעה זו, אלא אם המומחים שלה יסכימו לכך. המומחים שלה לא הסכימו. בפסקנות

שאינן אחריה כל ערעור קבעו כי אדמות אלו אינן באות כלל בחשבון לנטיעת פרדסים. עקשנותי לא השלימה עם מסקנה זו של המומחים. אחרי משא ומתן נוסף הסכימה המחלקה לשלוח אלינו ועדת מומחים מוותיקי הפרדסנות בארץ, האדונים מ. סמילנסקי וט. מילר מרחובות. ותיקים אלה הגיעו אלינו, הראנו להם את הקרקעות שאותם אנו חושבים למתאימים. אלה ביקשו שנחפור בורות בעומק ידוע וחפרנו את הבורות. הסתובבו עוד על קרקעות שונים, הראינו להם את משתלת הציטרוסים שגידלנו אותה על אדמה זו. לבסוף החליטה גם ועדה זו כי נטיעת פרדסים אינה באה כאן בחשבון. אחד מהם הושיט את כף ידו ואמר: כאן על כף היד יגדלו עשבים אם באדמה זו יגדלו עצי הדר. גם אחרי מסקנתו זו הוסיף רושם המגילה לעמוד על דרישתו. הוכיח שבאדמות כבדות יותר משלנו, כמו באדמת מיר שעל יד פתח-תקוה, גדלים פרדסים ונותנים הכנסות יפות. אך הוסיף להוכיח: אם גם ההכנסה בפרדס אצלנו תהיה קצת יותר קטנה, גם אז יכניס הכנסה גדולה משל גידולים אחרים הבאים אצלנו בחשבון. אחרי היאבקות נוספת והודות לזה שהחבר קפלנסקי היה אז מנהלה של מחלקת ההתיישבות - אושר לנו לנטוע עשרה דונמים כניסיון ולא שלושים דונם כפי שדרשנו. אחרי שאושר לנו הניסיון על שטח של עשרה דונמים באתי אל המחלקה בתביעה: אם אישרתם לנו עשרה דונמים לניסיון, זאת אומרת כי אישרתם לנו לנטוע 400 עצים - לפי המקובל בקביעת המרחקים בין העצים לחמישה מטרים - תרשו לנו על כן לנטוע אותם מספר עצים במרחקים של עשרה מטרים על שטח של 40 דונם כפי שנהוג לנטוע גם בקליפורניה. אושר לנו גם זה. למעשה נטענו רק שלושים דונם ובהם רק 300 עצים. וכעבור שנתיים או שלוש מילאנו את המרחקים הגדולים בעצים נוספים וקיבלנו פרדס לא של 400 עצים כפי שאושר לנו אלא של אלף ומאתיים עצים כפי שהיה בדעתנו לנטוע אותו. הריני מספר סיפור מעשה זה עתה, אחרי שישנם לנו לא עשרה דונמים פרדס כפי שאושר לנו, אלא שלוש מאות ושישים דונם ואחרי שהצלחה בנטיעה זו היא למעלה מכל המשוער. זאת אומרת קצת נחת.

הביאה: זיוה אופנהיימר

משולחן האלזכיר

שנת 2011 נכנסה לה כמעט בלי שנרגיש. מסיבה לכניסת השנה האזרחית החדשה נערכה בפאב כדת וכדין. לצערי הפעם בלעדדי. אבל השמועות אומרות שהיה מצוין.

אנו נערכים לאישור תוכניות ותקציבים לשנה החדשה. למעשה גם המזכירות וגם הוועדה הכלכלית סיימו את דיוניהם וההצעות המאושרות על ידן יובאו לאישור האסיפה כבר בשבוע הקרוב. השנה תכנית השקעות הקהילה רחבה באופן מיוחד. מעל 17 מיליון שקל! רוב ההשקעה מופנה לשיכון ג' צפון והכוונה שבזאת יבוא פרק זה של שיפוצים לסיומו. אני מקווה שבסוף הרבעון הראשון של שנה זו נתחיל בדיונים לגבי המשך. האם משפצים ומרחיבים את בתי הקומתיים? או שנכנסים בגדול לבנייה חדשה בעוד ששיפוץ הקיים יהיה חלק קטן מהסה"כ. אני מניח שנושא זה יעסיק את האסיפה במספר דיונים שאת קצה הקרחון שלהם ראינו במכתבי הצעירים שפורסמו כאן ביומנים האחרונים.

השבוע היינו אמורים להתחיל בדיונים באסיפה על חוברת ההצעות של הצוות השיתופי. לצערי הוצגו להנהלת האסיפה שאלות הדורשות התייעצות נוספת עם עורכי דין באשר לרוב הדרוש לקבלת ההחלטות. בשל כך נדחה מועד תחילת הדיונים עד שנשלים את ההתייעצויות. כולי תקווה שסבב התייעצות זה יושלם תוך שבועיים-שלושה ונוכל להתחיל בדיונים האמיתיים. אני מרגיש שיש ציפייה בציבור לדיונים אלה כי רובנו תופשים אותם כנוגעים למהות ולאורחות חיינו כאן כקיבוץ.

פרויקט התקנת מוני חשמל ממשיך בקצב ובצדו נעשות השלמות אחרונות בפרויקט התקנת מוני המים. בבתי הקומתיים יש מצב בו שתי דירות מחוברות לקו אספקת מים אחד. כדי לחייב כל דירה יש כמובן להפריד בין המערכות ולמדוד כל דירה בנפרד. בימים אלה נעשות ההפרדות הדרושות ואז נוכל להתחיל את ההפרטה בתחום זה. כמובן שקודם לכול יובא הנושא לדיון באסיפה לקבלת החלטות מחייבות.

וזה מזכיר לי שאנו באמצע החורף ומנת הגשמים שקיבלנו נמוכה מאוד. כלומר מאוד ייתכן שגם השנה תהיה שנה שחונה ואנו מצוויים להמשיך לחסוך במים!! אז אנא התחילו להתקלח בזוגות....

שבת שלום

צ'אי

בישיבת המזכירות שהתקיימה בתאריך 6.1.11 הוצגו:

- תכנית ועדת תכנון ומינהלת שיכון.
  - פירוט הוצאות מזכירות לשנת 2011.
- כמו כן, אישרה המזכירות את תכנית השקעות לשנת 2011.

בנושא תכנית ענף המזון לשנת 2011 הוחלט:

1. אושר תקציב המזון המוצע לשנת 2011.
2. לא להשוות את רמת הסבסוד בין ארוחת בוקר לצהריים אלא להמשיך בסבסוד על פי החלטות האסיפה הקיימות.
3. מאשרים מחיר קבוע לארוחה לכל הסועדים שלא על-חשבון התקציב האישי. המחיר ייקבע בין מנהל ענף המזון לצרכנים האחרים על פי שיקולים עסקיים.

עם פתיחת שנת בר המצווה

גיל שלוש-עשרה הוא גיל משמעותי בחייו של הילד-נער בעולם היהודי. זה הגיל שבו נכנס הנער בעול מצוות.

לאורך שנים בקיבוצים בחרו בשנה זו להכניס את הילדים כקבוצה, לשנה שבה יתנסו במשימות, ייחוו חוויות של הצלחה בעבודתם המשותפת וירגישו בוגרים שסומכים עליהם.

אבל לא לבד. עם הכוונה, תיווך, הדרכה ועזרה. המדריכים ביחד איתנו ההורים מלווים אתכם בשנה זו ועוזרים לכם להתגבש, להתגבר, להתחזק וליהנות. בספרו, "בית אבי", מתאר יגאל אלון את כניסתו ליום הולדתו השלוש-עשרה. הוא מספר שאביו, שהיה שומר שדות, נתן לו ביום זה אקדח ושלח אותו לשמור בשדה. הוא נתן לו הוראות, שקודם הוא קורא שלוש פעמים לעבר הבאים ומזהיר אותם ורק אחרי הפעם השלישית - יורה באוויר. כך אמר ושלח אותו. והנה מגיעים ערבים אל השדה עם שקים לגנוב חיטה. יגאל בן השלוש-עשרה צועק לעברם אך הם מזהים קול של נער צעיר, צוחקים וממשיכים בענייניהם. הוא צועק שוב ושוב, הם מתקרבים אליו והוא מבין שאין לו ברירה אלא לירות. ואז, כשכבר רצה לירות, שמע מאחוריו צעקה וקללה בערבית וירייה לשמים. הערבים ברחו. מאחוריו עמד אביו שאמר לו בחיך: "אמנם אתה גדול ואני סומך עליך, אבל אתה עדיין צעיר ואני אהיה תמיד מאחוריך כדי ללמד ולשמור עליך". כך גם אנחנו בשנה זו, נהיה כדי ללמד, לעזור וללוות. קבלת השבת המשותפת שנערוך מחר ולפניה תפילת השבת בבית הכנסת יהיו פתיחה חגיגית ומשותפת לכולנו.

רוני צור

כאובים של התשעים

לכל בני עין חרוד באשר הם שם: במשק, בארץ ובפזורה.

אנו מזמינים אתכם להשתתף ביומן לכבוד שנת התשעים לעין חרוד (וגם בכלל). לאורך שנת התשעים אנו רוצים לפרסם ביומן סיפורים אישיים של בני עין חרוד. אנא שלחו לנו מפרי עטכם בכל נושא הנוגע לעין חרוד. סיפור שעובר במשפחה, אירוע שקרה לכם או לבן משפחתכם, או כל נושא אחר שתמצאו לנכון. בקשה זו מופנית גם לאנשים שחיו זמנית בעין חרוד, חברות נוער, מורים, וכו'. אנא העבירו בקשה זו בין בוגרי עין חרוד המוכרים לכם וכך נרחיב את מעגל המשתתפים.

בתודה, מערכת היומן עין חרוד איחוד - מיקוד 18960

מייל: tikva@en-harod.co.il

מזל-216
ללאה גורן
לנינה ולשמחה פלס
להללצת הנין-הנכד
רן
רן לגבי ולליליות
זרכות ללליות
לכל המשפחות

תגובה לרשימות בנושא דיור לצעירים

רציני להאיר כמה נקודות שלדעתי קצת "התפספסו" ברשימות הקודמות. כמי שהנושא קרוב ללבי, כמו לרוב החברים אני חושבת, נראה לי שנקודה מאוד חשובה לא הודגשה ברשימות הקודמות.

החברה הצעירים לא מבקשים שיתנו להם היום בתים חדשים כמו לי או משופצים-משודרגים כמו האחרים.

מה שהם מבקשים הוא שכשמציעים להם את בתי הקומותיים למגורים לא יגדירו אותן כדירות קבע אלא תתאפשר להם בעוד כך וכך שנים לעבור לדירת קבע אחרת שתתפנה, ושהאופציה הזו לא תהייה חסומה בפניהם. שבעצם לא יכריחו אותם לדירה מסוימת שאינם רוצים בה ואם הם מסרבים - "להעניש" אותם ולא לתת להם אופציה אחרת.

היום הם גרים בדירות קטנטנות ומבקשים שישפרו את תנאיהם על ידי תוספת קוביות שעומדות בחצר המשק ללא שימוש, קוביות שלפני שלושים ומשהו שנים התווספו לדירות שלנו לשיפור התנאים. למה לא לאפשר את האופציה הזו? הרי מה אנחנו רוצים - אנחנו רוצים את המשפחות הצעירות האלה, שכבר היום חלקם הגדול עוסק בתפקידים חשובים, עובד במקומות עבודה מפרנסים, רוצים להשתתף בוועדות ובמקומות שיקבעו את עתידנו-עתידם. החברה האלה כבר בשנות השלושים לחייהם, יודעים מה הם רוצים, רוצים לגדל כאן את ילדיהם דור העתיד.

את המבוגרים יותר בני ארבעים חמישים כבר פספסנו לטובת כל יישובי הסביבה ובעצם ההפסד שלנו גדול. אלה הילדים שלנו עם הנכדים שלנו, ומה אנחנו רוצים יותר מכל? שיהיו איתנו, שימשיכו אותנו, שיגדלו את נכדינו כאן אצלנו, לרובם כבר ילד או שניים או שבקרוב יהיו הורים. כמה חבל יהיה אם לא נשכיל להיות מעט יותר פתוחים גמישים ופחות נוקשים ומקובעים, כי הרי אלה ילדינו שלנו הרצויים לנו ולא ליישובי הסביבה.

בקיבוצי הסביבה הבנים צובאים על הדלתות ורוצים לחזור הביתה. כדאי ללמוד מהם גם אם התנאים שלנו שונים.

ויפה שעה אחת קודם!!!

רפאלה

שיר לט"ו בשבט

לאה גולדברג

אור הבקר על כּתל חדרנו רוקד
מספר כי הנץ ופרח השקד;
מדפק על חלון הענף הלבן:
אל תישן, אל תישן.

צא לחורש וראה: האילן מקשט,
כילדה שלבשה את שמלת השבת,
וכל פרח פרח, וכל נבט נבט-
ט"ו בשבט, ט"ו בשבט, ט"ו בשבט!

אדמה ירקה ריחנית ודשנה,
מברכת אותנו ברכת השנה-
לא לריק העמל וישמח השותל:
אילנות מזדקרים על כל תל.

והשמש צוחקת בירק הפאות;
מבטיחה לשממה פה יהיו יערות,
עוד יגיל כל לבב, עוד תצמיח כל יד
ט"ו בשבט, ט"ו בשבט, ט"ו בשבט!

תגובה לכתבה מה עומד מאחורי הכתבה "אי שם"

הכתבה של הצעירים ביומן האחרון בנושא הדיור נגעה בכמה נושאים יחדיו ולכן יש צורך במס' הבהרות:

- רצון וצורך
- דירות 60 מ"ר (מתי ולמי מיועדות)
- החתומים על כתיבת הכתבה.

עניין ראשון - רצון וצורך.

הצורך הבסיסי של זוג עם ילד או יותר הוא ללא ספק דירה בעלת מרחב מחיה - חדר הורים, חדר ילדים וסלון.

כיום, מצבת הדירות של דירות שטרם עברו שיפוץ במסגרת השוואת תנאי דיור, כוללת דירות 95 - 77 מ"ר, שהן מרווחות דיין ועונות על הצורך. דירות אלו עונות על הטענה שהועלתה בדבר "התחשבות בצרכים השונים של חברי הקבוצה". דירות אלו הוצעו לחתומי המכתב.

כאשר מדובר על מיקומן של דירות אלו, (בבתי הקומתיים), הכותבים מבקשים התחשבות ברצונותיהם ולא בצרכיהם. זה המקום לציין שבמשך שנים רבות, דירות הקומתיים היו הדירות הגדולות ביותר במשק ותהליך 'השוואת תנאי דיור', נבע מהשאיפה להשוות את כלל הדירות במשק לדירות אלו.

הרצון של חברי הפורום, בדירות קרקע ללא דיור ביניים, הוא רצון לגיטימי, אך לא תמיד יש מענה מיידי לכל רצון. לצורך לעומת זאת - ניתן מענה.

עניין שני - דירות 60 מ"ר.

כחלק מתהליך השוואת תנאי דיור, אכן נבנות 5 דירות 60 מ"ר. אחלק את חמשת הדירות לשתי קבוצות: A, B

קבוצה A = בניית דירות חדשות: אתחיל בכך שחבר יחיד הוא לא בן חורג

למערכת והוא זכאי לדיור של 60 מ"ר.

החברים אשר עבורם בונים את דירות ה- 60 מ"ר, גרו בדירות 45 מ"ר, כאשר שניים מאותם חברים, פינו את דירתם לטובת בניית 2 דירות משפחה. אילו היו דירות 60 מ"ר פנויות, ניתן היה להעבירם אליהן ואולי לבנות בתי משפחה במקום בו נבנות כיום שלושת דירות ה- 60.

אלא מה? דירות 60 מ"ר מאוכלסות בחלקן ע"י משפחות שלא מוכנות לפנותן, כיוון שקיבלו מענה רק לצרכיהן ולא לרצונותיהן.

קבוצה B = שימור ושיפוץ דירות: האסיפה החליטה על הריסת בית 201 (לשעבר שץ/ דגן). על מנת להציל את המבנה מהריסה, הושגה הבנה על פיה בית זה יוסב לשתי דירות 60 מ"ר. בכך הרווחנו שתי דירות 60 מ"ר במקום הריסת מבנה.

עניין שלישי - החתומים על המכתב.

- חלק מחברי הפורום החתומים על הכתבה, פנו אלי באופן אישי בבקשה להתייחס אליהם כאל משפחה יחידה ועצמאית ולא כאל חלק מהפורום, העובדה שגם הם חתומים על הכתבה תמוהה בעיני.
- כיום, המזכירות דנה בתקנון דיור שיקבע פרמטרים לתור למעבר לדירות קרקע חדשות. במסגרת התקנון המחודש, ניתן יהיה לראות תכנית אופק.

נילי הלר

היה היה - סיפורים אפלים

ב-27.12.1980 נערכה מסיבה לכבוד ותיקי עין חרוד. במסיבה זו בירכו ברכות והעלו זיכרונות. וכך סיפר לישי:

ועכשיו לידידי מהענף שהיה לי הכבוד לעבוד 18 שנים איתם. יש לי לספר הרבה דברים אך אני רוצה להתחיל לפני שהצטרפתי לפרדס. כאשר באתי למשק הייתי צוצ'יק ונור [שמחה נור, אבא של עידו וצביקי נור] סיפר שהיה חייל בצבא פרנץ-יוסף [הקיסר האוסטרי] ואיזה מעשה גבורה עשה בצבא בכדי לרמות את השיגעון [את הגוי], וקמחי [דב קמחי, אבא של תחיה גיארי ז"ל ויוחאי] סיפר בגאווה איזה "קונצים" עשו בכדי לא להגיע לצבא ופגעו ממש בבריאות. [יהודים סבלו מאנטישמיות ארסית בצבאות דאז בעיקר בצבא הרוסי, ורבים ניסו להימנע מגיוס].

אני זוכר עוד שלפני עבודתי בפרדס עבדנו בכרם. לקראת הבציר הראשון בנו, לפי עצתו ותכנונו של נור, סוכה על גלגלים: חופה עשויה מבד על פלטפורמה בעלת גלגלי ברזל עבים מאד. העמידו אותה בכרם בצד. אני זוכר איך נור התפאר מהמעשה ההנדסי שלו. בבציר הוא התחיל את הקריירה שלו כייצואן. מהו העניין? שלחו ענבי סלט למצרים – לא באווירונים ולא באוטומובילים אלא הביאו את הענבים בארגזים לתחנת הרכבת והעמיסו אותם – בפקודת נור - על קרון הרכבת, ונור חתם למנהל התחנה היהודי על הניירות.

אחר כך התחלנו לנטוע פרדס. הפרדסן הוותיק היה דב קמחי שעבד כבר בפרדס אי שנטעו אותו ב-1927. אני באתי למשק ב-1928 והוא היה כבר סמכות. כאשר החליט שלמה לביא על נטיעת פרדס-רחל כמובן שקמחי חייב לעשות את המלאכה. התחלנו לנטוע את הפרדס עד שגמרנו לנטוע שישים דונם. קמחי היה המומחה המקצועי, הוא היה קפדן ודייקני להפליא. אני זוכר שכשישראל בן-אליהו היה סדרן עבודה הוא אמר שהוא יכול לעמוד בפני כל לחץ אך כשקמחי הופיע ואמר שההרכבות בסכנה והוא זקוק לאנשים – הוא "מאבד את המכנסיים" והיה חייב למלא את הדרישות. זה היה ידוע שכל דבר שקמחי עשה חייב היה להיות מאה אחוז.

על נור נשארו לי הרבה דברים כזיכרון אך אני דולג ומספר רק כמה דברים אופייניים לו. לעבודה יצאנו בבוקר מוקדם וחזרנו הביתה לפנות ערב. אכלנו ונחנו בסוכת הפרדס. בהפסקת הצהריים רצו לישון אך נור אהב לספר על קורות חייו ואנחנו חזרנו לעבודה עייפים כי לא ישנו. כמומחה לייצוא שמחה נור דאג לרישום

תיבות הפרי והיה אחראי להעמסה, את זאת הוא עשה בצורה מיוחדת לו ותמיד הראה לאחרים איך לקחת ולהעמיס. לא היה כביש לפרדס ועל נור הייתה הדאגה להובלת הפרי לתחנת הרכבת או לכביש הראשי שם עמדו מכוניות המשא. את הפרי הובילו בסוסים ונור ידע תמיד כמה סוסים לרתום לעגלה המובילה את הפרי (עומק הבוץ, משקל הפרי וכו'). בפרוץ מלחמת העולם השנייה הייתה כבר דרך סולינג וההובלה הייתה יותר קלה.

אחד הדברים החשובים בחיי היום-יום בפרדס הייתה ארוחת הצהריים, בשדה כמובן. הביאו את האוכל בעגלת האוכל המפורסמת. לפני צאתנו לעבודה מסרנו במטבח את מספר האוכלים, כשהופיעה העגלה עם האוכל לא תמיד מספר המנות התאים למספר האוכלים שהעריכו שיבואו לאכול. כך נשאר אוכל - ותיאבון היה לכולם ללא יוצא מן הכלל. האיש שדאג לחלוקה אריתמטית, צודקת ומתאימה, היה חברנו שמחה נור. הוא היה שם על כל צלחת שני שלישי קציצה, נשאר עוד רבע, עוד שמינית קציצה וכו'. זה היה נור ואי-אפשר היה להתווכח איתו על החלוקה הזאת. וליש מסכם את דבריו: אין אני רוצה להרבות בדברים. אני מאחל לכם כל טוב, אושר ואריכות ימים.

תודה ליורם רגב, ארכיון עין חרוד איחוד

אירועי שנת ה-90

ינואר : "פקחתי את עיני, היה אז חודש שבט..."

15/1/11 - מטעמי שבת עם יהודים טהרלב. (בשעה 11:00 בחד"א)
21/1/11 - שישי, נטיעת עץ ה-90 בגן המשחקים החדש. (בשעה 13:00)
22/1/11 - שבת, טיול משפחות עם בישולים בטבע. (משעה 08:00)

פברואר : "ניגוני עין חרוד"

19/2/11 - מטעמי שבת עם סמדר כרמי, סיפורי מקום ושירים משלנו.
(שעה 11:00 במועדון חברים)

מרץ : "זה הסוד שלי"

מטעמי שבת עם גילויים מדהימים של חברים 'למה ואיך קרה שאני בעין חרוד?'
25/3/11 או 18/3/11 - פורים

אפריל : "חוזרים אל המעיין"

1/2-4-11 - טיול מיטיבי לכת לצעירים
8+9/4/11 - טיול משק (לינה בבית)
15/4/11 - אירוע משותף עם עח"מ במעיין חרוד:
פעילות אתגרית + ארוחת ערב + מדורה ושירה.
19/4/11 - פסח
מטעמי שבת (נושא לא סופי)

מאי : "אש יוקדת בחזה"

ל"ג בעומר
יום הזיכרון לשואה ולגבורה
יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל
יום העצמאות
מטעמי שבת (נושא לא סופי)

יוני : "חולצה כחולה והיא עולה"

יום ירושליים
שבועות - הופעת אורח
מטעמי שבת (פרטים בהמשך)

יולי : "שכונות מארחות"
מטעמי שבת (פירוט יבוא)

אוגוסט : "שכונות מארחות"
13-8-11 טיול מים
ט"ו באב - מופע בבריכה
מטעמי שבת (נושא לא סופי)

ספטמבר : "חג המשק"
16/9/11 - יום שישי, י"ח באלול, 90 שנה לעין חרוד
28/9/11 - ערה"ש תשע"ב - שנה טובה !!!

פרויקטים מתמשכים במשך השנה :
"מצלמים 90" - מיצג מצולם שישודר במסכים בחדר האוכל
"שמות משפחות" - מיצב בעבודת יד משפחתית

לאתג"סות החדשות
לשורות צה"ל
נילי פרע
שרון פקאר
שירות תורם
לכן ולצה"ל

יומן תרבות

תחרות הלוגו לשנת ה-90 הסתיימה, הלוגו שנבחר על ידי הקהילה בעין חרוד הוא הלוגו שעיצבה תקוה ארצי. הלוגו ישמש אותנו בכל הפרסומים, הפקות דפוס, חולצות ודגלים לאירועים השונים במהלך השנה. בהזדמנות זו אנו רוצים להודות מקרב לב לכל משתתפי התחרות:

עינת מאור ומזור צפדיה

אוסנת יחיאלי

נילי הלר

תקוה ארצי

תודה על ההשתתפות בתחרות, ולזוכה ברכות.

פתיחת השנה האזרחית נחוגה בפאב "אנופלס", האווירה הייתה מאופקת עד קרירה אולי בהשפעת הקור החיצוני ואולי לא, לקראת השנה הבאה נשקול קיום אירוע מושקע מבחינת ארגון ותקציב ליום זה.

התוכנית הראשונה של "מטעמי שבת" יוצאת לדרך עם יורם טהרלב, כולם מוזמנים לכוס קפה, עוגה מתובלים בהומור וסאטירה על חיינו בקיבוץ ובארץ.

התוכנית הבאה תוקדש ל"ניגוני עין חרוד" בהשתתפות סמדר כרמי, פרטים בהמשך על לוחות המודעות.

בתאריך 20-1-11 יום שישי בשעה 13:00 נתכנס בגן המשחקים החדש לנטיעת "עץ ה-90".

בתאריך 21-1-11 יום שבת נצא לטיול בחיק הטבע, פרטים על לוחות המודעות.

ברכות לנילי הלר, תקוה ארצי ודונה רון אשר הצטרפו לצוות התרבות, אכן תוספת כוח משמעותית ביותר לנשיאה בעול. הצוות פתוח לחברים וחברות נוספים ונשמח לקבל תוספת כוח מהצעירים ומהגברים שבחבורה.

כתבה

צוות תרבות